

Normálny život

Sima Martausová

Chcem úplne normálny život, normálne dni,
chcem azda veľa?
Chalútku v horách a záhradu
so susedmi zdieľať.
Len tak objasť si muža a mať pocit,
že mám kam ísť.
Len tak objasť si muža a mať pocit...

Mne stačí izba, láska,
čo siaha až do hlbokých jám.
Na stole sviečka a svetlo a príbor,
kde nikto neje sám.

Nechcem jak v divadle žiť, chcem zdolať vrchol,
odkiaľ je vidieť všetko.
Spievať a hrať a chovať včely,
tak ako môj dedko.
Pieť buchty deťom a vnučkám
a kŕmiť všetky cudzie zvery.
Mať plné srdce, nie vrecká
a stále v prozreteľnosť veriť.

Mne stačí človek a rieka,
kde budem len tak bosá stáť.
Nechcem mať slávu a autá,
chcem šťastie, čo nenechám si vziať.

A žiadne kontá a splátky
a zmluvy a zaprataný dvor.
A žiadne zrady a hádky
a zbrane horšie ako mor.
S úsmevom vítať aj chorých
a hostí si nechať vo dvore.
A s Bohom v dome a v duši
sa oddať jeho pokore.

Mne stačí izba, láska,
čo siaha až do hlbokých jám.
Na stole sviečka a svetlo a príbor,
kde nikto neje sám.

Mne stačí hudba a tóny,
čo hrajú mojim najmilším.
Mne stačia oči,
čo vedia dobré od zlého odlíšiť.

Chcem úplne normálny život, normálne dni,
chcem azda veľa?